

נושאין על האנוסה פרק אחד עשר יבמות

ק

עין משפט
נר מצוה

כב א ב מ"י פ"ג מה"ל
תרוות הלכה כב
כב ג מ"י פ"ג מה"ל
מתנות עניים הלכה ג
כד ד מ"י פ"ג מה"ל
סנהדרין הלכה ו
פמג ע"פ קו עוש"ע
ח"מ סימן טו סעיף כ :

כה ה מ"י פ"ג מה"ל
עבדים הלכה ז סמג
ע"פ פו עוש"ע י"ד ס"י
רסו סעיף כ :

כו ו מ"י פ"ג מה"ל
מעשה הקדשות
הלכה י :

כז ח מ"י פ"ג מה"ל
אסורי ביאה הלכה יא
כח ט מ"י פ"ג מה"ל
כסו סעיף כ :

כט י מ"י פ"ג מה"ל
מעשה הקדשות הלכה יב
ל כ מ"י פ"ג מה"ל
יבום הלכה יג עוש"ע
יא ע"כ מ"י קטו סעיף ז :

לב מ"י פ"ג מה"ל
נא מתנות מילתא דיתא
בן אשתינתם רק בחזרה
הכנים סוד ויקרא ט'
ט הלכה ג ר"מ ב"א וכו'
זכ שבמורחו של כבש
שם היו נותנין מורלות
השק וכו' זכ שבמורחו של
מוכת שם היו שורפין
פסולו קדשי קדושים ואומרי
קדשים קלים ע"כ ועיין
תוספות זמנים סד. ד"ס
ד"שין

לד דהא מתפורין והכא

הגהות הב"ח
(6) נפ' הכי קאמר
(במקום שחולקין מעשר
(ע"י) ת"מ. וגי' ס"א
מעשר עני המהחלק בחוך
הבית : (3) רש"י ד"ס
מעשר עני וכו' ברכות
(לגר ליחוס ולא למנה)
ת"מ. וגי' ס"א ואכלו
בשעירין : (2) תוס' ד"ס
מעשר וכו' היינו עד
פסח כדתיבא : (ד) ד"ח
והשירים וכו' שורפין שם
פסול :

מעשר עני - המחלק בחוך הבית וכו' דלמי מעשר עני הוא כדלמך בפרק בתרא דנדריס (דף סד) כלא במעשר עני המחלק בחוך הבית כלא במעשר עני המחלק בחוך הגרנות ומעשר עני המחלק בחוך הבית היינו (ג) ע"כ פסח כדתיבא בספרי כתוב אחד אומר (דברים יד) מקלה שלש שנים תוליא וגו' והנחת בשעריך דמשמע שלריך להניחו בגורן ובאין עניים ונוטלין אותו וכתוב אחד אומר (שם טו) כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתת וגו' דמשמע שבעה"כ מחלקו מדכתיב ונתת הא כי"ל עד הפסח שהוא זמן גשמיס ואם מניחו בחוך נפסד מחלק בחוך ציור וזהו מעשר עני המחלק בחוך הבית דכתיב ביה נתינה ומפסח שהוא זמן ציור היה מניחו בגורן וזהו הפקר ולא היה צו דין חלוקה :

והשירים מתפורין פי' ציננות' מקום שמתניחין שם תרומת הדשן ואין נראה לר"י דתיבא "פרק עבול יוס (זמנים קד) ר' חנינא בן אשתינתם אומר ב' בתים היו שם אחד במורחו של מוצב ואחד במורחו של כבש ואותו שהיה במורחו של מוצב היו נותנין שם מורלות העוף ודישון מוצב הפנימי והמטרה וזהו אותה של תרומת הדשן כדמוכח התם וזהו שהיה במורחו של כבש בן שורפין (ד) פסולו קדשי הקדשים ובמורחו של כבש ששורפין קדשי קדשים היו מתפורים שירים "דהכא דהא מתפורין היינו שרפין דהא פסולו בבעלים ואמרינן בפרק כי"ל גולין (פסחים דף פב) וספ' כל שפסולו בדם ובבעלים תעובר לזרות ויולא לבית השרפה וכו' ג' תנן בצוטה (דף כ.) עד שלא נמחק המגילה אלמרה איני שותה מגילתה נגזות ומנחתה מתפורת על בית הדשן וע"כ היינו לשריפה דקחשיב לה בברי אופן שמנחותיהן נשרפות :

היו
לר' אלעזר אלא לרבנן מאי איכא למימר דעביד לה בר' אלעזר ברבי שמעון דתניא ר' אלעזר בר' שמעון אומר הקומץ קרב לעצמו והשירים מתפורין על בית הדשן ואפילו רבנן לא פליגי עליה דרבי אלעזר ברבי שמעון אלא במנחת חוטא של כהנים דבת הקרבה היא אבל הכא אפי' רבנן מודו : **מתני'** מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה ואין ידוע אם בן תשעה לראשון אם בן שבעה לאחרון היו לה בנים מן הראשון ובנים מן השני חולצין ולא מייבמין וכן הוא להם חולץ ולא מייבם היו

כריס כפני עמלה ניבוס - והוא זילתא דקדשים : משום גרושה • שמא יגרשנה בעלה והיא זרה ולא ידעי אינשי ופלגי לה : דמקרב למתא • משום גרושה ליכא דהא כמון למתא הוא וידעי לה אי גרושה היא ומשום יחוד איכא הוילול ללא כשיחי ביה אינשי : אי נמי

דמרחק • משום גרושה איכא משום יחוד ליכא : חוץ מטמא • קנסא הוא ללא חיזוקה : נפיש אונסיס • שמתו אחיו : מאי קאמר • קתני אין חולקין והדר קתני במקום שחולקין : ס"ק • האי במקום שחולקין לזר אחרונה קאי והכי קאמר ודבר שחולקין נמי לנשים כגון מעשר עני שהוא מחלק בחוך הבית בעיר ואין כלא משום יחוד דשיחי אינשי עותנין לאשה תחלה משום דזילא בה מילתא למיקום : מעשר עני אין מחלק בגורן חלא בחוך הבית דכתיב (3) לגר ליחוס ולא למנה וגו' (דברים טו) ועוד משום דלא ליכספו עניים : גברא ואסתא • זה תובע בעל דית וזו תובעת בעל דינה ואין הדין בין שניהם : שרינא מיגרא דגברא כרישא • הייתי נזקק לאיש תחלה לגמור את דית ואח"כ הייתי נזקק לדון בין אשה ובין בעל דינה : לא שיתירו לא • כלומר לא כפינן להו לשחרר זה את זה בהמיה והא לישא שפחה אינו יכול ותנן גבי מי גהלי ועד ואלו בן חורין כופין את רבו ועושה אותו בן חורין משום האי טעמא : מנחת ישראל נקמלת ושיריה נאכלים כדכתיב (ויקרא 3) וקמן (הכין) והטרת מנחה יאכלו אהרן ובניו (שם ו) ומנחת כהן אין נקמלת לפי שכולה כליל שנא' (שם) כל מנחת כהן כליל תהיה ואחד מתערבות הללו שמתערב מנחה לריכה קמינא שמה ישראל הוא ומנחה שלא נקמלת פסולה כזבח שלא נשחט ושיריה אין נאכלין דלמא כהן הוא : איקרי כלאן פו • היכי מני מקטיר להו לשירים ודלמא מנחת ישראל הוא ושירים נמורים סן והכי הן צבל תקטירו דכתיב (שם 3) לא תקטירו ממנו אשה לה' כל שממנו לאישים שנקטר הימנו דבר הראוי להקטיר הכי השירים צבל תקטירו (דכתיב לא תקטירו ממנו אשה לה') : ואל המוצב לא יעלו לריח ניחוח בתריה דהא קרא דלא תקטירו כתיב ומילתיה דר' אלעזר בזבחים צפ' התערבות (דף עו.) גבי אברי טהות שנתערבו באברי עולה רבי אלעזר אומר יתחט סולס למעלה ורואה אני את צבר התעלה שן שירים וצבל תקטירו כאילו הן עגים

[לפ"ל ע"ו.]

צ"ל ביה. יע"פ

גליון הש"ס
גמ' נוסף ואותן ומתכרין
ס"י • ע"י כטורי אבן
תניגה דף ב כריס ולישא
שפחה ככס"ד :

[מנחה עב ע"ד.]
טוטה כג.

זכמים ע"ו : מנחה נה.
טוטה כג. יומא מה :

טוטה כג. זכמים ע"ו :
מנחות קו : יומא מה :
ס"א אין זה
[טוטה כג. מנחות ע"ד.]